

council magsabut kon unsaon nga mas makatabang sila. Ang mga bishop maminaw sa ideya ug mohimo og assignment.

Ang full-time nga mga misyonaryo dakong tabang sa mga ward sa buhat sa pagluwas. Batan-on pa sila ug lagsik kaayo. Ganahan sila nga dunay lista sa pihong mga ngalan sa tawo nga tabangan. Malingaw silang magtinabangay sa mga sakop sa ward. Nasayud sila nga kini dakong mga oportunidad aron makakita sila og katudloan. Mapahinunguron sila sa pagtukod sa gingharian sa Ginoo. Lig-on ang ilang pamatuod nga mas mahisama sila ni Kristo sa ilang pag-apil sa buhat sa pagluwas.

Sa pagtapos, akong ipaambit ang usa pa ka tinago nga bahandi nga naa niining istorya sa kasulatan. Naa kini sa bersikulo 5: “Sa pagkakita ni Jesus sa *ilang* pagsalig” (emphasis gidugang). Wala ko kabantay niini sa nangagi—*ilang* pagsalig. Ang atong hiniusang pagsalig makaapekto usab sa kaayohan sa uban.

Kinsang mga tawhana kadtong gihisgutan ni Jesus? Maglakip kini sa upat nga midala sa paralitiko, ang tawo mismo, ang mga tawo nga nag-ampo para niya, ug tanang naminaw didto sa pagsangyaw ni Jesus ug miabiba sa tago alang sa umaabut nga milagro. Maglakip usab kini sa kapikas, ginikanan, anak, misyonaryo, presidente sa korum, presidente sa Relief Society, bishop, ug higala nga anaa sa layo. Makatabang kita sa usag usa. Kinahanglang aktibo kita sa pagluwas sa nanginahanglan.

Mopamatuod ko nga si Jesukristo usa ka Dios sa mga milagro. Si Jesukristo nahigugma natong tanan ug dunay gahum sa pagluwas ug pag-ayo, sa pisikal ug sa espiritwal. Kon motabang kita Kaniya sa Iyang misyon sa pagluwas og mga kalag, kita usab maluwas samtang nagbuhat niini. Ako mopamatuod sa ingon sa balaan Niya nga pangalan, nga mao si Jesukristo, amen. ■

MUBO NGA SULAT

1. Tan-awa, pananglit, Thomas S. Monson, “Ang Atong Responsibilidad sa Pagluwas,” *Liahona*, Okt. 2013, 5.

Ni Elder D. Todd Christofferson

Sa Korum sa Napulog Duha ka mga Apostoles

Gawasnon sa Kahangturan, nga Molihok alang sa Ilang Kaugalingon

Kabubut-on kini sa Dios nga kita mahimong gawasnon nga mga tawo aron makab-ut ang atong hingpit nga potensyal sa temporal ug sa espiritwal nga paagi.

Ang drama nga *The Life of King Henry V* ni William Shakespear naglakip og hugna sa usa ka gabii diha sa kampo sa English nga mga sundalo sa Agincourt sa wala pa ang ilang gubat batok sa French nga mga sundalo. Diha sa awop nga suga ug nagtakuban, si Haring Henry nagsuroy-suroy nga wala mailhi sa iyang mga sundalo. Nakigsulti siya kanila, nagsukod sa kaisug sa iyang gamay nga pundok sa kasundalohan, ug kay wala sila makaila niya, prangka sila sa ilang mga tubag. Ilang gihisgutan kon kinsay responsable sa mahitabo sa mga tawo diha sa gubat—ang hari o ang matag sundalo.

Sa usa ka bahin mipahayag si Haring Henry, “Mas kontento kong mamatay sa kasundalohan sa hari kay sa bisan asa; ang iyang kawsa makatarunganon.”

Mitubag si Michael Williams, “Mas labaw na kay sa among nasayran.”

Miuyon ang kauban sa sundalo, “Oo, mas maayong masayud mi niana; kay igo ra namong nasayran, nga kami alagad sa hari: kon ang iyang kawsa sayop, wala mi sala kay igo lang mi nga misunod kaniya.”

Midugang si William, “Kon ang kawsa dili maayo, hari lang ang responsable sa tanan.”

Dili ikatingala, misupak si Haring Henry. “Katungdanan sa matag alagad nga mosunod sa hari; apan ang matag alagad responsable sa iyang kalag.”¹

Wala mosulay si Shakespeare sa paghusay niini nga lantugi diha sa drama, ug sa laing bahin kini nga lantugi nagpadayon hangtud karon—kinsay responsable sa mahitabo sa atong kinabuhi?

Kon ngil-ad ang mahitabo, may purohan nga ipasangil sa uban o gani sa Dios. Usahay may pagpangangkon nga mahitabo, ug ang mga indibidwal

o mga grupo mosulay sa pagbalhin sa responsibilidad sa ilang kaayohan ngadto sa ubang tawo o sa gobyerno. Sa espirituhanong butang abi sa uban nga ang mga tawo dili maningkamot para sa personal nga pagkamatarung—tungod kay ang Dios nahigugma kanato ug moluwas kanato “kon unsa kita.”

Apan tuyo sa Dios nga ang Iyang mga anak molihok sumala sa moral nga kabubut-on nga gihatag Niya kanila, “ang matag tawo mao ang manubag sa iyang kaugalingon nga mga sala sa adlaw sa paghukom.”² Iyang plano ug kabubut-on nga kita mismo ang modesisyon para sa atong kinabuhi. Ang Dios dili modala sa kinabuhi alang nato ni kita Iyang kontrolon nga daw Iyang mga tawo-tawo, sama sa plano ni Lucifer. Ni Iyang mga propeta modawat sa tahas nga “agonal sa tawo-tawo” sa dapit sa Dios. Si Brigham Young miingon: “Dili ko gusto nga ang mga Santos sa Ulahing mga Adlaw niining kalibutan, ni sa langit, matagbaw sa akong gibuhay, gawas kon ang Espiritu ni Ginoong Jesukristo,—ang diwa sa pagpadayag, motagbaw kanila. Gusto nako nga sila mismo ang masayud ug makasabut niini.”³

Busa ang Dios dili moluwas nato “kon unsa kita,” una, tungod kay “kon unsa kita” kita dili limpyo, ug “walay mahugaw nga butang nga makapuyo . . . sa iyang atubangan; kay, sa pinulongan ni Adan, Tawo sa Pagkabalaan mao ang iyang ngalan, ug ang ngalan sa iyang Bugtong Anak mao ang Anak sa Tawo [sa Pagkabalaan].”⁴ Ug ikaduha, ang Dios dili gusto nga kita mobuhat og usa ka butang nga dili nato gusto. Siya nahigugma gayud kanato, ug tungod kay Siya nahigugma kanato, dili Siya mopugos ni mobiya kanato. Hinoon Iya kita nga tabangan ug giyahan. Ang tinuod nga pagpakita sa gugma sa Dios mao ang Iyang kasugoan.

Kita kinahanglan (ug kita) magmaya sa gi-orden nga plano sa Dios nga nagtugot kanato sa pagpili aron molihok alang sa atong kaugalingon ug makasinati sa mga sangputanan, o sumala pa sa kasulatan, nga “motilaw sa kapait, aron [kita] masayud sa

paghatag og bili sa maayo.”⁵ Kita mapalamaton gayud nga ang Pag-ula sa Manluluwas nakabuntog sa orihinal nga sala aron kita matawo niining kalibutan nga dili masilutan sa kalapasan ni Adan.⁶ Ingon nga natubos sa Pagkapukan, atong masugdan ang kinabuhing walay sala sa atubangan sa Dios ug “nahimo nga gawasnon sa kahangturan, nasayud sa maayo gikan sa dautan; sa pagbuhat alang sa [atong kaugalingon] ug nga dili pagaaghaton.”⁷ Kita makapili sa matang sa tawo nga kita mamahimo, ug uban sa tabang sa Dios, kita mahisama Kaniya.⁸

Ang ebanghelyo ni Jesukristo naghatag og kahigayunan kon unsa kita mamahimo. Pinaagi sa Pag-ula ug grasya ni Jesukristo, ang atong kapakyasan sa hingpit nga pagsunod ug pagmakanunayon sa celestial nga balaod dinhi sa mortalidad mawala ug kita makapalambo og Kristohanong kinaiya. Ang kaangayan nagbungat, bisan pa niana, nga walay mahitabo nga kita dili andam nga mouyon ug moapil. Sukad pa kini sa una. Ang atong presensya sa kalibutan isip

pisikal nga mga binuhat mao ang sangputanan sa pagpili nga gihimo nato nga mosunod sa plano sa atong Amahan.⁹ Busa, ang kaluwasan dili sulagma nga desisyon sa Dios, ni kini mahitabo tungod sa kabubut-on lang sa Dios.¹⁰

Ang kaangayan usa ka mahinungdanong kinaiya sa Dios. Kita makabaton og pagtuo sa Dios tungod kay hingpit Siyang masaligan. Ang kasulatan nagtudlo kanato nga ang “Dios dili molakaw sa hiwi nga mga dalan, ni siya moliko ngadto sa tuo nga dapit ni ngadto sa wala, ni siya mag-usab-usab gikan niana diin iyang gipamulong, busa ang iyang mga dalan tul-id, ug ang iyang tumong usa ka walay katapusan nga nagsunod-sunod nga buhat”¹¹ ug ang “Dios wala diay pinalabi sa mga tawo.”¹² Kita mosalig sa balaanong kinaiya sa kaangayan para sa pagtuo, pagsalig, ug paglaum.

Apan isip sangputanan sa hingpit nga pagka-makiangayon, adunay pila ka butang nga dili mahimo sa Dios. Dili siya makabuot sa pagluwas sa pipila ug sa paghingilin sa uban. Siya

kaangayan. Usa kini ka kalibutan diin gidawat na nga ang sakto ug sayop lain-lain sa matag tawo.

Nagpasabut kini nga ang matag tawo mao gayud ang magbuot. Siyempre, dili lang kadtong wala motuo sa Dios ang mituo ug misunod niini nga pilosopiya. Pipila sa mituo sa Dios nagtuo gihapon nga sila mismo, isip indibidwal, ang mohukom kon unsay sakto ug sayop. Usa ka young adult mipahayag niining paagiha: “Dili ko makasulti nga ang Hinduism sayop o ang pagka-Katoliko sayop o ang Episcopalian sayop—tingali depende kini sa inyong gituohan. . . . Sa akong hunahuna walay sakto ug sayop.”²¹ Lain, gipangutana kabahin sa iyang relihiyusong pagtuo, mitubag, “Mituo ko sa akong kaugalingon—ingon ana ra gyud kana. Buot nakong ipasabut, nganong duna may katungod ang uban sa imong gituohan?”²²

Niadtong nagtuo nga bisan unsa o tanang butang mahimong tinuod, ang pamahayag sa may tumong, lig-on, ug para sa tanan nga kamatuoran mabati nga daw mapugos—“Dili ko angayang pugson sa pagtuo sa butang nga tinuod nga dili ko ganahan.” Apan kana wala makausab sa reyalidad. Ang dili pagtuo sa balaod sa gravity dili makapugong sa tawo sa pagkahulog kon siya motikang sa pang-pang. Mao usab sa mahangturong balaod ug kaangayan. Ang kagawasan masinati dili sa pagpugong apan sa paggamit niini. Kana sukaranan sa kaugalingong gahum sa Dios. Kon dili pa sa katinuod sa lig-on ug dili mausab nga mga kamatuoran, ang gasa sa kabubut-on walay kahulugan tungod kay dili kita makalantaw ug makasabut sa mga sangputanan sa atong mga lihok. Sama sa gipahayag ni Lehi: “Kon ikaw moingon nga walay balaod, ikaw moingon usab nga walay sala. Kon ikaw moingon nga walay sala, ikaw moingon usab nga walay pagkamatarung. Ug kon walay pagkamatarung walay kalipay. Ug kon walay pagkamatarung ni kalipay walay silot ni pagkauyamot. Ug kon wala kining mga butanga, walay Dios. Ug kon walay Dios kita wala usab, ni ang yuta; kay wala untay paglalang sa mga butang, ni palihukon ni pagaaghaton; busa, ang

“dili makatan-aw diha sa sala uban sa labing gamay nga matang sa pagtugot.”¹³ Siya dili makatugot sa kalooy nga mohikaw sa kaangayan.¹⁴

Kini hugot nga ebidensya sa Iyang kaangayan nga ang Dios mimugna og kaubang baruganan sa kalooy. Kay Siya makiangayon nga Siya mihimo og paagi nga ang kalooy may mahinungdanong bahin sa atong mahangturong kapaingnan. Busa, “ang kaangayan mopatuman sa tanan niya nga mga gipangayo, ug usab ang kalooy moangkon sa tanan diin iyang kaugalingon.”¹⁵

Kita nasayud nga “ang mga pagantus ug ang kamatayon kaniya kinsa wala makabuhay og sala, kinsa [ang Amahan] nahimuot; . . . ang dugo sa [Iyang] Anak nga gipaagas”¹⁶ nga nagtagbaw sa pagbungat sa kaangayan, naghatag og kalooy, ug nagluwas kanato.¹⁷ Gani, “*sumala sa kaangayan*, ang laraw sa katubsanon dili mapadangat, *gawas lamang sa mga gikasabutan nga paghinulsol*.”¹⁸ Kini ang gikinahanglan ug oportunidad sa paghinulsol nga mahatag ang kalooy nga wala magtamak sa kaangayan.

Si Kristo wala mamatay aron luwason ang pipila apan sa pagtanyag og paghinulsol. Kita makasalig “sa hingpit diha sa mga maayo nga buhat kaniya kinsa gamhanan sa

pagluwas”¹⁹ sa proseso sa paghinulsol, apan ang paghinulsol usa ka kausaban sa kaugalingong kabubut-on. Busa sa paghimo sa paghinulsol nga kondisyon aron madawat ang grasya, ang Ginoo nagbilin sa responsibilidad ngari kanato. Ang paghinulsol nagtahud ug nagpatunhay sa atong moral nga kabubut-on: “Ug sa ingon ang kalooy motagbaw sa mga gipangayo sa kaangayan, ug gakson sila diha sa mga bukton sa kaluwasan, samtang siya nga walay hugot nga pagtuo ngadto sa paghinulsol walay panalipod sa tibuok balaod nga gipangayo sa kaangayan; busa ngadto lamang kaniya nga adunay hugot nga pagtuo sa paghinulsol mapahinabo ang mahinungdanon ug walay katapusan nga laraw sa katubsanon.”²⁰

Ang sayop nga pagsabut sa kaangayan ug kalooy sa Dios usa ka butang; ang paglimod nga aduna o pagkalabaw sa Dios lahi nga butang, apan niining duha gamay lang ang atong nakab-ut—usahay gamay ra kaayo—kay sa atong hingpit, balaanong potensyal. Ang Dios nga dili mobungat sa mga tawo sama ra gayud nga walay Dios. Ang kalibutan nga walay Dios, ang buhing Dios nga nag-establisar sa moral nga mga balaod sa pagdumala ug paghingpit sa Iyang mga anak, usa ka kalibutan nga walay kamatuoran o

tanang nga mga butang mahanaw.”²³

Sa temporal ug espiritwal nga mga butang, ang oportunidad nga mahimong responsable sa kaugalingon usa ka gasa sa Dios nga kon wala kini dili kita makaamgo sa atong hingpit nga potensyal isip mga anak sa Dios. Ang personal nga pagkamay-tulubagon nahimong katungod ug buluhaton nga kanunay gayud natong depensahan; nga giatake na sa wala pa ang Paglalang. Kinahanglang depensahan nato ang pagkamay-tulubagon batok sa mga tawo ug mga programa nga (usahay may maayong intensyon) magsalig na lang kita. Ug depensahan gayud nato kini sa atong posibilidad sa paglikay sa buluhaton nga makapalambo sa atong mga talento, mga abilidad, ug Kristohanong kinaiya.

May istorya bahin sa tawo nga dili gayud motrabaho. Gusto siya nga atimanon sa matag panginahanglan. Sa iyang hunahuna, ang Simbahan o ang gobyerno, o kining duha, maoy mobuhi niya kay mibayad man siya og buhis ug ikapulo. Wala na siyay makaon apan dili motrabaho aron siya mabuhi. Tungod sa kasagmuyo ug kalagot, kadtong misulay og tabang niya nakahukom nga tungod kay dili man siya maningkamot aron mabuhi,

mas maayo nga dalhon na lang siya sa sementeryo ug pasagdan nga mamatay. Padulong sa sementeryo, usa ka tawo miingon, “Dili ni nato mahimo. Aduna koy mais nga ihatag niya.”

Busa ila kining gipasabut sa tawo, ug siya nangutana, “Natangtang na ba ang pakpak niini?”

Sila mitubag, “Wala.”

“Nan,” miingon siya, “padayon.”

Kabubut-on kini sa Dios nga kita mahimong gawasnon nga mga tawo aron makab-ut ang atong hingpit nga potensyal sa temporal ug sa espiritwal nga paagi, nga kita mahimong gawasnon sa makapaubos nga mga limitasyon sa kakabus ug sa pagkaulipon sa sala, aron atong matagamtam ang pagtahud sa kaugalingon ug pagka-independente, para kita maandam sa tanang butang nga mopuyo uban Kanaiya sa Iyang celestial nga gingharian.

Nagtuo ko nga kini dili makab-ut sa atong kaugalingon ra nga paningkamot nga wala ang Iyang importante kaayo ug makanunayong tabang.

“[Kita] nasayud nga pinaagi sa grasya [kita] maluwas, human sa tanang nga atong mabuhat.”²⁴ Ug wala kinahanglan nga mokab-ut kita og lebel sa kapasidad o kamaayo sa dili pa motabang ang Dios—ang balaang tabang

atong masinati bisan kanus-a, bisan asa pa kita diha sa dalan sa pagkamasulundon. Apan nasayud ko nga lapas pa sa pagtinguha sa Iyang tabang, kinahanglan kita nga magkugi, maghinulsol, ug mopili sa Dios aron Siya makatabang gayud kanato uban sa kaangayan ug moral nga kabubut-on. Ang akong hangyo nga mahimong responsable ug molihok aron may butang nga magamit ang Dios sa pagtabang kanato.

Mopamatuod ko nga ang Dios nga Amahan buhi, nga ang Iyang Anak, si Jesukristo, atong Manunubos, ug ang Espiritu Santo anaa kanato. Ang ilang tinguha sa pagtabang kanato dili kadudahan, ug ang ilang kapasidad sa pagbuhat niini mahangturon. Kita “[m] agmata, ug [mo]bangon gikan sa abug, . . . nga ang mga pakigsaad sa Amahan sa Kahangturan diin siya mihimo [ngari kanato] mahimo nga matuman.”²⁵ Sa pangalan ni Jesukristo, amen. ■

MUBO NGA MGA SULAT

1. William Shakespeare, *The Life of King Henry V*, act 4, scene 1, lines 127–29, 131–37, 183–85.
2. Doktrina ug mga Pakigsaad 101:78.
3. Brigham Young, “Sermon,” *Deseret News*, Okt. 31, 1855, 267; gikutlo sa Terryl Givens ug Fiona Givens, *The Crucible of Doubt: Reflections on the Quest for Faith* (2014), 63.
4. Moises 6:57.
5. Moises 6:55.
6. Tan-awa sa Mga Artikulo sa Hugot nga Pagtuo 1:2; tan-awa usab sa 2 Nephi 2:25; Moises 6:53–56.
7. 2 Nephi 2:26; tan-awa usab sa Doktrina ug mga Pakigsaad 93:38.
8. Tan-awa sa 3 Nephi 12:48; 27:27; tan-awa usab sa Mga Taga-Roma 8:16–17; Doktrina ug mga Pakigsaad 84:37–38.
9. Tan-awa sa Pinadayag 12:7–9; Doktrina ug mga Pakigsaad 29:36–38; Moises 4:3–4.
10. Tan-awa sa Doktrina ug mga Pakigsaad 93:29–31.
11. Doktrina ug mga Pakigsaad 3:2.
12. Mga Buhat 10:34.
13. Doktrina ug mga Pakigsaad 1:31.
14. Tan-awa sa Alma 42:25.
15. Alma 42:24.
16. Doktrina ug mga Pakigsaad 45:4.
17. Tan-awa sa Mosiah 15:9.
18. Alma 42:13; emphasis gidugang.
19. 2 Nephi 31:19.
20. Alma 34:16.
21. Sa Christian Smith, *Souls in Transition: The Religious and Spiritual Lives of Emerging Adults* (2009), 156.
22. Sa Smith, *Souls in Transition*, 156.
23. 2 Nephi 2:13.
24. 2 Nephi 25:23.
25. Moroni 10:31.

Bariloche, Argentina

